

Azi nu...

Camelia Ardelean

Azi nu mai sorb din veșteda fântână
Cu umbre vii și existențe mate,
Ci sap în mine după nestemate,
Plivesc de scame soarta cea păgână.

Azi nu mai stau pe margine de gânduri,
Sub felinare mute de-așteptare,
Ci, hăcuind himerele avare,
Reasamblez lumina pe sub scânduri.

Azi nu mai storc regrete din crevase,
Nici versuri noi din slove însetate,
M-adap cu ploi chiar și-n pustietate,
Extrag din ceruri două linguri rase.

Nu mai tratez rugina de pe vreme
Cu elixir din lacrimi însurite
Și, conservând surâsuri ilicite,
Aștept eternitatea să mă cheme...